

naaede den Gang op til 4,000 Kr., og vi indsaar, at det var saa lidt som muligt, der derved opnaaedes, men vi kunde ikke komme videre den Gang. Efter nogle Aars Forløb, da Sagen havde vist sig at være solid og god, kom vi endelig til, at en Ejendom, der vurderedes op til 6,000 Kr., kunde komme med, og for et Par Aar siden fik vi igen yderligere Lettelser. Men for alle os, der have været med baade til oprindelig at faa Loven lavet og til at faa disse Ændringer og Udvidelser af Loven til Gavn for vore Husmænd, har det været ganske klart, at skulle vi længere ad den Vej, maa vi gaa frem med Forsigtighed. Vi have haft meget ondt ved at komme gennem Landstinget med disse Ændringer, og derfor er det, at vi, som gerne ville et Skridt fremad igen, ikke nu have villet opstille Fordringer om Ændringer, som vilde gøre, at det andet Ting, som altid har vist sig i alt Fald noget vrangvilligt over for denne Sag, kunde faa Anledning til at standse den. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem har gjort vore Husmænd i Landet — og ikke mindst dem oppe i Jylland, hvor denne Sag er bleven saa udviklet, at vi ere oppe ved snart 50,000 Interessenter i Nørrejylland — en daarlig Tjeneste ved at optræde paa den Maade, han har gjort.

Jeg skal berøre de Udtalelser, det ærede Medlem er kommet med, Punkt for Punkt og efter min Evne afkræfte det, det ærede Medlem har sagt. Først er der nu Tale om Statsgaranti. Denne Statsgaranti er jo ikke givet for selve Husmandslaanene. Lad os først blive klare over, hvad det er, der er givet. Statsgaranti for. Det er for Husmandskreditforeningernes Obligationsrenter, det er det hele, der garanteres for. Der garanteres ikke for Laanesummerne, og jeg vilde anse det for meget uheldigt at komme ind paa den Vej, thi jeg tror, at den gode Kredit, som Staten har, og som i de senere Aar har sat os i Stand til at faa fordelagtige Laan i Udlandet, vilde lide Skade i ubodelig Grad, dersom vi fik alt for meget statsgaranteret direkte. Her er garanteret for Obligationsrenter, og dette have vi ladet trykke paa Obligationerne, ikke alene paa Dansk, men ogsaa paa Tysk og Engelsk, og de sælges i dette Øjeblik paa Børserne i Frankfurt, Berlin, Hamborg og London. Det følger af sig selv, at det har influeret paa Kurserne, at det kan trykkes paa Obligationerne, at der er Statsgaranti for Renten, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, naar han vil,

at vi skulle gavne vore Husmænd her i Landet, vil have, at vi skulle begynde at at pille ved denne Garanti. Det ærede Medlem, som jo selv er praktisk Landmand, maa vel vide, at ved den Udvidelse, som Loven faar, hvis den vedtages i den Skikkelse, hvori den nu foreligger ved 3die Behandling, bliver det i Virkeligheden ikke andet end rene, skære Husmænd, der komme med, naar vi gaa op til 8,000 Kr.s Laaneværdi. Og det forekommer navnlig os Jyder, som have faaet Loven til at virke hos os, mere end det er sket paa Øerne, at vi netop skyldte Øerne at gøre denne Forandring i Loven, fordi det er Husmændene paa Øerne, baade de i de gode Egne paa Sjælland og de paa Fyn, der have haft ondt ved at komme ind under denne Lov, idet deres Ejendomme blive vurderede saa højt, at et almindeligt Hus kommer op over 6,000 Kr., saa at de ikke kunne komme med nu. Vi maa derfor være glade ved, at ogsaa Øerne nu kunne komme bedre med ved Udvidelsen af denne Lov, end Tilfældet har været hidtil, hvor Loven langt fra har kunnet benyttes paa Øerne i samme Omfang, som Tilfældet har været i Jylland. Vi unde lige saa godt Husmændene paa Øerne noget, som vi unde Jyderne det. For Resten antager jeg, at det heller ikke er mere end rimeligt, fordi disse Smaaiejendomme ere stegne saa meget i Værdi, siden vi vedtog Loven for en Snes Aar siden, at Ejendomme paa 8,000 Kr. nu ikke ere mere, end Ejendomme paa 5—6,000 Kr. vare den Gang.

Saa talte det ærede Medlem om Taksationsgodtgørelserne. Om den Begunstigelse, som Husmændene her have faaet, og som det lader til er falden det ærede Medlem forfærdelig for Brystet, vil jeg sige, at jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som er Ven af Husmændene, kan være med til at misunde dem disse 10 Kr.

Formanden: „Misunde“ er et stærkt Udtryk.

Ordføreren (Jens Busk): Det ærede Medlem er i alt Fald derimod og synes, at det er urimeligt og urigtigt, at de skulle have denne Begunstigelse. Er det nu noget, at tale om, naar vi alle vide, at naar en Husmand gaar ind i en Kreditforening, har han, inden Sagen er gaaet i Orden, haft et Tab af omtrent 5 pCt. Det ærede Medlem maa vide, at naar en Husmand gaar ind i Kreditforeningen, skal han ved Laanets Stiftelse betale 2 $\frac{1}{2}$ pCt,